

ת"פ 5109/06/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

30 ינואר 2023

ת"פ 5109-06-21 מדינת ישראל נ פלוני

לפני כבוד השופט בן ציון קבלר
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
פלוני

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד גל לוינסון

הנאשם בעצמו ואמו

ב"כ הנאשם עו"ד יוסי ציטיאט

קצינת המבחן הגב' עדי אביטל

גזר דין

א. כללי

הנאשם יליד 00.00.05, הודה בתאריך 20.1.22 במסגרת הסדר דיוני, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר - לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), חבלה במזיד ברכב - לפי סעיף 413ה יחד עם סעיף 29 לחוק וכן עבירה של היזק לרכוש במזיד - לפי סעיף 452 לחוק יחד עם סעיף 29 לחוק.

בתמצית, על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 27.5.21 סמוך לשעה 10:00, נהג המתלון, יליד 1948 במעגל תנועה. אותה עת, הנאשם ואחיו צעדו בקרבת מקום וחצו את מעגל התנועה שלא במעבר חצייה וחסמו את נתיב נסעת המתלון. משצפר להם המתלון, ניגש האח והחל לחבוט בחלקו הקדמי של הרכב באמצעות ידיו ורגליו, במקביל ניגש הנאשם אל דלת הנוסע ברכב ובעט בחלקו הימני של הרכב. משיצא המתלון מרכבו החל אליעזר להכות את המתלון באמצעות מספר אגרופים ובעיטות לפניו ולגופו בזמן שהנאשם בעט אף הוא במקביל במתלון מספר פעמים. כתוצאה ממעשיהם של האחים נחבל המתלון ברגלו הימנית וסבל מסימני חבלה, רגישות ומגבלת תנועה ברגלו. כמו כן נגרמו נזקים לרכבו של המתלון ומשקפי הראייה שלו נשברו.

ב. תסקירי שירות המבחן והשתלשלות ההליך בתמצית.

עמוד 1

תסקיר שירות המבחן מיום 24.4.22 מפרט את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות של הנאשם בהרחבה. משפחת הנאשם מונה זוג הורים פרודים ושבעה ילדים. הנאשם ואחיו התאום הינם שניים בסדר הלידה. המשפחה ניהלה אורח חיים דתי והשתייכה לקהילת XXX. בשנה האחרונה התרחקו ההורים מהדת ומנהלים אורח חיים חילוני. מצבה הכלכלי של המשפחה ירוד, הן מבחינה כלכלית והם מבחינת תפקודו של אב המשפחה בעיקר כלפי האם. בין ההורים סכסוך קשה.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בהורים אוהבים ואכפתיים, עם זאת הרושם הוא שהם אינם מהווים גורמי סמכות מספקים כלפי ילדיהם ואינם מצליחים לכוונם לדרך חיובית ונורמטיבית. עם זאת המתחים הרבים לאורך השנים יצרו מצב של חוסר יציבות בתא המשפחתי ובלבול בקרב הילדים.

המשפחה מוכרת לרווחה בעיקר סביב קשיים בהתמודדות עם הנאשם ואחיו ותיאום השמתם במסגרות חוץ ביתיות. לאורך השנים עלו קשיים רבים במסגרות החינוך, מבחינת השתלבות חברתית, לימודית וקבלת סמכות. עם זאת לא דווח על מעורבות באירועים חריגים או התנהגויות אלימות במסגרות.

בשנת 2018 שולב הנאשם בפנימיית "XXX" אך נפלט ממנה לאחר מספר חודשים בשל קשיים שונים וחוסר הצלחה בהתמודדות עם הצוות החינוכי וקבלת סמכות וגבולות. בהמשך שולב במסגרת היחידה לקידום הנוער ואולם גם ממנה נשר בשל קשיי התארגנות והשכמה בבקרים. במשך השנה לא למד כלל בין היתר בשל מגפת הקורונה. בתאריך 29.9.20 הושם הקטין במעון XXX. מבחינה תפקודית שיתף הנאשם פעולה עם הצוות ונענה לגבולות וסמכות. נראה היה כי הוא אינו מבין את חומרת מעשיו והשלכותיהם ומושפע בקלות מסביבתו. נוכח זאת הומלץ על השמתו במסגרת "מצפה ים". אולם טרם הריאיון שם - ברח מהמסגרת ולא שב.

בהתייחסו לעבירה ניכר כי הוא נמצא בראשיתו של הליך טיפולי וזקוק להמשך קשר טיפולי על מנת להבין טעויות חשיבה, לפתח אמפתיה לקורבן וכן למצוא בעתיד אלטרנטיבות פעולה נורמטיבית. שירות המבחן העריך כי הוא אינו מצליח להביע אמפתיה כנה לנפגע העבירה ואינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו.

נוכח המתואר המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון לצורך העמקה לעיבוד העבירות.

בתסקיר מיום 10.7.22 עדכן שירות המבחן כי הנאשם הופנה ליחידה לקידום הנוער. לפגישה השנייה אליה זומן לא התייצב, וכל ניסיון ליצור עימו קשר לא צלח. הנאשם זומן לפגישה בשירות המבחן אך לא התייצב ואף ניסיונות ליצור עימו קשר באופן ישיר ודרך ב"כ לא צלחו אף הן. נוכח המתואר ובהעדר שיתוף פעולה לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו.

בתסקיר מיום 31.10.22, חזר שירות המבחן בהרחבה על הדברים אשר הובאו לעיל. בנוסף עדכן כי למרות שהנאשם הצהיר כי הוא מעוניין לחזור לימודים, בפועל לא התייצב לפגישות שנקבעו עימו למעט פגישה אחת. בהתייחסו לעבירה הנאשם מתקשה להביע אמפתיה לנפגע העבירה, ממזער מלקיחת האחריות, ואינו לוקח אחריות על מעשיו. לאורך הקשר עם שירות המבחן, מתקשה להגיע לפגישות ומעביר את האחריות לאי הגעתו לגורמי חוץ.

נוכח האמור לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו.

הנאשם נשלח לקבלת חוות דעת ממונה אך לא התייצב ביום שבו זומן.

בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 01.01.23 עולה כי הנאשם התייצב לראיון הצבה והתאמה בתאריך 14.12.22 ונמצא כי הנאשם מתאים לעבודות שירות במגבלות, הנאשם הביע הסכמתו לריצוי מאסר בעבודות שירות והוסברו לו תנאי הריצוי. הומלץ להציבו בבית חב"ד בנס ציונה במתכונת של חמישה ימים בשבוע. לאור חוות דעת רופא, הנאשם נמצא כשיר למאמץ פיזי מוגבל וללא משאות כבדים. הנאשם הביע חשש כי לא יוכל להתפרנס במהלך ריצוי העונש על דרך עבודות השירות, כן הביע קושי להתמדה בעבודות השירות בשל התעוררות מוקדמת והתניידות בתחבורה ציבורית, עם זאת מאחר וחשש ממאסר, נתן התחייבות והסכים לתנאים בעבודות שירות. הממונה העריך כי הנאשם עלול לגלות קשיים במסגרת עבודות השירות וביקש להזהירו כי מדובר בתנאים קפדניים וכל חריגה מכללים אלה, עלולה להביא להפסקת ריצוי עונשו של הנאשם בדרך זו וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל. מועד תחילת הריצוי שהומלץ הינו ליום 21/02/2023 וזאת של העומס אצל הממונה על עבודות השירות. בין לבין ארע אירוע בו פגעו אלמונים באביו של הנאשם ובנאשם. בעקבות אירוע זה, חלה תפנית בחוות דעת הממונה.

בחוות דעת משלימה מיום 11/01/2023 ניתנה עמדת מודיעין משטרת ישראל ולפיה קיים מידע המצביע על קיומו של יסוד סביר לחשוש לפגיעה בגופו או בחייו של הנאשם, אם ירצה או ימשיך לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות.

לאור אופי המידע אשר נבחן ע"י גורמי מיון מודיעין, הממונה מאמץ את חוו"ד בדבר **אי התאמה לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.**

ביום 19/1/2023 קיימתי דיון גם במעמד צד אחד בו שמעתי את קצין המודיעין והוצג לי מידע מודיעיני בעניין האמור

ג. טיעוני הצדדים לעונש בתמצית

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת המעשים. הגישה מאסר מותנה החל על המקרה וביקשה להפעיל המאסר המותנה ולגזור ענישה של מאסר בפועל במצטבר עד כדי 12 חודשי מאסר ורכיבי ענישה נלווים. הדגישה את חומרת העבירה וכיעורה ואת המסר שיש להעביר למי שעובר עבירות בגין שימוש בדרך.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב ברקע הקשה של מרשו, ציין כי שיתף פעולה והודה כבר בחקירתו במשטרה. ביקש להימנע מהפעלת המאסר המותנה ולא לשלחו מאחורי סורג ובריח ולחילופין להפעילו על דרך של עבודות שירות - מאוחר יותר טען כי ניתן להורות על מאסר שירוצה על דרך של עבודות שירות גם בניגוד לחוות דעתו של הממונה.

אביו של הנאשם העיד כי ילדיו עברו תקפה לא טובה, היו מושפעים ועכשיו הם ילדים טובים.

הנאשם בדברו האחרון אמר כי הוא מתנצל מעומק הלב, היה ילד בזמן ביצוע העבירה ועבר חיים קשים וכעת הוא השכיל להבין את החיים.

ד. דיון והכרעה

כיוון שהנאשם עומד לדין בכתב אישום זהה לזה של אחיו, כך גם רב הדמיון בין שני גזרי הדין להבדיל כמובן בנסיבות השונות ומסיומם של דברים.

הנאשם כבן 17.8 נותן את הדין **שלא לראשונה** בעבירת אלימות. מדובר בעבירה מכוערת, אשר מעבר לכיעור מוטמע בכל עבירת אלימות, כוונה זו, בשל עניין של מה בכך, כלפי אדם בא בימים. מעבר לחובה להילחם בנגע האלימות הפושה בכבישים ובדרכים הרי **שחובה מוסרית** להגן על האוכלוסייה הבוגרת. **תקיפה כמו זו המתוארת, בה חוברים שני צעירים יחדיו ומכים באדם בטבורה של עיר, בצהרי יום מעידה על כשל מוסרי כבד, על מפולת ערכים ועל העדר מורא בפני הדין. כבר עתה אומר - המעשה עצמו קשה מתוצאותיו - מבלי לגרוע מחומרת חבלותיו של המתלונן, שאין מהקשות, הרי שעצם הכאתו של אדם בגילו של המתלונן וכשהדבר מתבצע בצוותא עם צעיר אחר, ראוי להוקעה גינוי והעברת מסר כי העושה מעשה שכזה יענש בחומרה.**

לעניין זה יפים הדברים שנקבעו ברע"פ 7645/20 **כהן נ' מדינת ישראל** (18.11.2020):

"תופעת האלימות במרחב הציבורי גואה ופוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון המוקנית לכל אדם להתהלך חופשי, מבלי שיחוש פחד או חשש שמא ייפול קורבן לתקיפה ספונטנית אלימה"...."אין להשלים עם התנהלות כה אלימה במרחב הציבורי. מעשיו של המבקש חמורים הם ויש בהותרת העונשים על כנם משום העברת מסר המגנה התנהגות אלימה מעין זו, מתוך תקווה שיש בכך כדי לתרום למיגור תופעות אלה ולשמור על ביטחון הציבור".

בהקשר זה ראו גם רע"פ 8421/19 **דהן נ' מדינת ישראל** (24.12.2019); בע"פ 5980/15 **מדינת ישראל נ' זדה**, פסקה 7 (23.3.2016) שם נקבע:

"המדובר למרבה הצער בתופעה חברתית רווחת, מכוערת ומסוכנת, המחייבת תגובה עונשית מחמירה ומסר ברור מצד בתי המשפט וכלל רשויות אכיפת החוק, תוך מתן משקל משמעותי בענישה לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, גם אל מול שיקולים אישיים".

המחוקק רואה בחומרה עבירות כנגד האוכלוסייה המבוגרת בשל היותה חסרת מגן וכך תוקן חוק העונשין בשנת 2008 וייחד ענישה פרטנית למקרה זה של עד חמש שנות מאסר וכן קבע כי ככלל עונש המאסר יהיה בפועל (לפי לשון החוק יכול וירוצה גם על דרך של עבודות שירות ובלבד שלא יהא כולו מותנה אלא בשל נימוקים מיוחדים)

אמנם הוראת החיקוק שונתה במסגרת הסדר הטיעון ולא מיוחס לנאשם סעיף של "תקיפת זקן" אך העובדות נותרו כשהיו - גילו של המתלונן עונה להגדרת "זקן" בסעיף (גיל 65 בעוד של המתלונן הוא 73...).

הנאשם הורשע בעבר בגין עבירות אלימות ונגזרו עליו, בין היתר 5 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים (ת.פ XXXביום 31/1/2021). לא חלפו אלא ארבעה חודשים מיום גזר הדין וביצע העובדות המתוארות בכתב האישום שלפני. אין מחלוקת כי התנאי חל כאן. עיון באותו פסק דין מלמד כי עבירה אחת ביצע הנאשם עת היה כבן פחות מגיל 13 ועבירה נוספת יחד עם אחרים ובה הורשע בסיוע לתקיפה ארבע שנים מאוחר יותר.

נתתי דעתי לגילו של הנאשם וכן לנסיבות האישיות, נסיבות מורכבות ביותר - הנאשם עבר טלטלה מגזרית, בין העולם החרדי לחילוני וטלטלה אישית עקב המשבר המשפחתי כמתואר אין מדובר בדברים של מה בכך וליבי ליבי לנאשם גם

על המציאות שהיא מנת חלקו - אלא שהדבר אינו מקנה לו זכות להתנהגות פלילית נלוזה ופורקת עול. כמו כן התחשבותי בעובדה כי הנאשם הודה בפני במיוחס לו וחסך מעם המתלונן את נגזרות ההליך המשפטי. עם זאת בפני שירות המבחן הודה בדברים בצמצום וכן עלה כי הוא אינו מגלה אמפטיה כנה כלפי נפגע העבירה ואינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו.

ניסיונות שירות המבחן לרתום הנאשם להליך טיפולי - עלו בתוהו. הנאשם לא התייצב לפגישות שנקבעו לו ואף לא ניתן היה להשיגו, גם לאחר התערבות ב"כ המסור. משנמנע הנאשם מלהיענות לידו המושטת של שירות המבחן, ולא ערך כל הליך משמעותי של עיבוד העבירה, הרי שלא עומדת בפני כל המלצה טיפולית בעניינו.

היכן שקיים הליך שיקומי-טיפול ניתן ללכת כברת דרך ארוכה כלפי העבריין אך היכן שלא תורם האחרון מזמנו מרצו ותודעתו, או אז אין מנוס מהענשתו.

בדרך כלל, בעת קביעת עונשם של קטינים, **"עובר מרכז הכובד אל נסיבותיו האישיות של העבריין-הקטין, תוך שימת לב לגילו ולסיכויי שיקומו. זאת, מבלי להתעלם מחומרת העבירה עצמה ומשיקולי ההרתעה"** (ע"פ 4618/12 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.7.2012), כבוד השופט א' שהם, פסקה 9. ראו גם: רע"פ 7480/10 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.1.2011), כבוד השופט א' רובינשטיין).

עם זאת, ככל שמדובר בעבירה שנסיבותיה חמורות יותר ותוצאותיה קשות יותר, כך תועדף הענישה על פני נתיב שיקומי, לרבות הטלת עונש מאסר בפועל. שכן, כפי שנקבע לא אחת, קטינות אינה "חסינות" מפני הרשעה ומפני ענישה. לפיכך נקבע כי במקרה מתאים ניתן וראוי לגזור גם על קטינים עונש מאסר בפועל. גם אם יש לתת דגש לשיקולי שיקום הקטין, יש לאזנם עם שיקולי ענישה אחרים, שעניינם הרתעה וגמול, תוך שקילת חומרת העבירות שעבר הקטין ונסיבותיהן (ע"פ 8863/15 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (7.6.2016), כבוד השופט א' שהם, פסקה 43 (להלן - **ע"פ 8863/15 פלוני**)). ראו גם ע"פ 3520/16 פלוני, [פורסם בנבו] פסקה 27).

על השיקולים שיש לשקול בעת גזירת עונשו של קטין עמד בית המשפט העליון בין השאר, בע"פ 3203/13 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (20.11.2013) (כבוד השופט ע' פוגלמן, פסקה 9), לאמור:

"בבואו לגזור את דינו של קטין שהורשע בפלילים... מקנה בית המשפט משקל יתר לנסיבותיו האישיות של הקטין ולסיכויי להשתקם. מדיניות זו מושתתת על שלושה טעמים עיקריים: האחד, גילו הצעיר של הקטין, הגורם לכך שהתנהגותו העבריינית עלולה להיות תוצאה של חוסר בגרות, בשלות והבנה של חומרת המעשים והשלכותיהם; שנית, הרצון להגן על קטינים מפני תנאי כליאה קשים ומהיחשפות לדפוסי התנהגות עבריינית בבית הסוהר שעלולה להיטמע בקטינים ולפגוע בסיכוייהם להשתקם; ושלישית, השאיפה לשקם קטינים שחיהם בתחילת דרכם לפני שתוחמץ ההזדמנות לכך... עם זאת, יש לזכור כי קטינות אינה מהווה מגן או מקנה חסינות מפני ענישה פלילית, ולצד משקל היתר שניתן לנסיבות האינדיבידואליות ולשיקולי השיקום, יש להקנות משקל הולם גם לשיקולי ההרתעה והגמול בהתחשב בנסיבות העבירה... על רקע שיקולים אלה נקבע בפסיקתנו כי גזירת עונשו של קטין מצריכה איזון בין השיקולים הבאים שחלקם קשורים זה בזה: (א) חומרת העבירה ונסיבותיה; (ב) גילו של הקטין בעת ביצוע העבירה - ככל שהקטין צעיר יותר, כך יטה בית המשפט להעדיף הפעלה של אמצעים שיקומיים על פני אמצעים עונשיים; (ג) הבעת חרטה כנה ונטילת אחריות למעשים מהווה שיקול לקולה; (ד) סיכויי השיקום - בהקשר זה מוקנה משקל ניכר לתהליכי השיקום שהקטין

עבר עד לשלב גזירת העונש כפי שהוא עולה מעמדתם של הגורמים הטיפולים והמקצועיים כעולה בתסקיר שירות המבחן; (ה) עברו הפלילי של הקטין - עבר פלילי הוא שיקול לחומרה והיעדרו הוא שיקול לקולה".

(ראו גם: ע"פ 5571/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.12.2014), כבוד השופט ע' פוגלמן, פסקאות 7-8).

נדמה לי כי אין מנוס מהרשעת הנאשם וענישתו לאור כל האמור.

אני מחליט להרשיע את הנאשם עפ"י סעיף 24 (1) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א - 1971 וגוזר את דינו כדלקמן:

1. אני גוזר על הנאשם עונש מאסר בפועל בן חודשיים ימים.

2. אני מפעיל את המאסר המותנה בן חמישה החודשים שהוטל על הנאשם בת.פ XXX ביום 31/1/2021 כך שיופעל במצטבר לעונש המאסר בן חודשיים הימים.

3. מתקופה זו של שבעה חודשים סה"כ תנוכה תקופת מעצרו של הנאשם בגין תיק זה.

ההבדל בין הנאשמים (מעבר למאסר המותנה) נובע מעברו הפלילי של הנאשם המכביד יותר מזה של אחיו וכן חומרה אני מוצא בביצוע העבירה זה מקרוב לאחר שהושת עליו מאסר מותנה.

יש לזכור, כי לעולם לא יישא קטין עונש על אותו מעשה שהיה עושה לו היה בגיר וכי עקרון מנחה הוא כי אין זדון רשעותו של קטין כשל מי שמלאו לו 18. זהו מעמדו השני של הנאשם ועברו אינו מהמכבידים - כל זאת כעולה כאמור מגזר הדין בעניינו בת.פ XXX עוד יש לזכור כי הקטין שהה במעצר מאחורי סורג ובריה לראשונה בחייו וכן שהה בתנאים מגבילים תקופה ארוכה. **כמו כן בשל אורך התקופה עתיד הנאשם לרצות חלק מעונשו בקרב בגירים לא בכלא המיועד לקטינים.**

עוד עלי להדגיש שוב - כי בסיומו של יום - מבלי להמעיט בחבלות שנגרמו למתלונן, הרי שאלו אינן מהחמורות והחומרה היא בעצם תקיפתו.

לא מצאתי כל סיבה לחפוף המאסרים. האירועים התרחשו זמן קצר לאחר שהנאשם הורשע והושת עליו מע"ת, הוא לא גילה כל נכונות להשלמת הליך טיפולי והתנהגותו הייתה מתריסה כלפי גורמי הטיפול - אף לממונה על עבודות שירות לא התייצב תחילה.

לעניין עתירת הסנגור להשית על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות הרי לאחר ששמעתי את קצין המודיעין, שוכנעתי כי המידע שבידו מבוסס ועדכני. לא התעלמתי מע"פ 799/08 מוסלי נ' מדינת ישראל ומסקנותיו אותו הגיש הסנגור - אך יש לזכור כי אמנם התקבל שם הערעור בדעת רוב אך הנימוק של שופט הרוב שחרץ דינו של ערעור להתקבל, היה, כי לא נבחן מידע עדכני לגביו של המערער שם ואילו כאן הונח בפני מידע מן העת האחרונה, מידע שהביא לשינוי בחוות הדעת, מידע שיש בו כדי לבסס אכן כאמור את המסקנה כי קיימת סכנה לפגיעה בנאשם ומכאן לפגיעה בסובבים אותו לרבות המסגרת בה יבצע עבודות השירות ולא ניתן לקחת אחריות מתוקף זאת למסגרת בה יועסק.

וראה לעניין זה גם עפ"ת 7725/12/22 נביל ח'טיב נגד מדינת ישראל (מחוזי חיפה) מהעת האחרונה, פורסם בנבו 09/01/23.

עוד אדגיש כי פסק דין מוסלי (ראה פסקה 22) כיוו לע"פ 10292/06 פסק דין פלונים נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] - שם נדון עניינם של קטינים שהממונה פסל באופן גורף מביצוע עבודות שירות (בשל אופי העבירה שם) ולכן הוחלט (שם) כי ניתן "להמיר" עבודות השירות בביצוע של"צ. כאן בענייננו, אופי המידע עדכני ופרטני, אין כל סיבה להאריך המאסר המותנה בעקבות התסקיר וחוסר שיתוף הפעולה המוחלט וכי מהו המסר שנעביר למי שמוכן לקלוט נאשם בשל"צ היכן שלא נקלט לביצוע עבודות שירות בשל הסיכון שהוא מהווה? לכאורה חל אותו הרציונל המונע ביצוע האמור בשל ביטחונם של הסובבים.

עם זאת, יש להדגיש ולזכור כי הסיבה בעטייה נפסל הנאשם מביצוע עבודות שירות אינה נעוצה דווקא באופן אקטיבי בדברים שביצע אלא בשל כוונת אחרים לפגוע בו - יש בכך להביא לאי מיצוי הדין עימו.

4. אני גוזר על הנאשם 8 חודשי מאסר אותם ירצה, אם תוך 36 חודשים יעבור עבירות אלימות מסוג פשע ו4 חודשי מאסר אם יעבור בתוך 24 חודשים עבירות אלימות ו/או רכוש מסוג עוון למעט סעיף 413 לחוק העונשין התשל"ז-1977. אציין, כי גם לעניין ההבדל במאסרים המותנים בין הנאשם לאחיו יש להפנות לעצם העובדה המחמירה כי ביצע העבירות עת מאסר מותנה תלוי מעל ראשו. אין די בעצם הפעלת התנאי בכדי ליצור ההבדל בין האחים.

5. על הנאשם לשלם פיצוי סמלי למתלון בסך של 1,000 ₪. סכום זה יופקד בקופת בית המשפט בתוך 60 ימים מהיום, והמזכירות תעבירו למתלון.

ב"כ המאשימה תמסור למזכירות את פרטיו המלאים וכתובתו העדכנית של המתלון, עוד היום. המזכירות תודיע תוכן החלטתי זו למתלון.

אני מורה כי בכפוף לכך שלנאשם אין כל חוב במערכת בתי המשפט, ולאחר קיזוז כל סכום לטובת תשלום קנס או פיצוי שנפסקו לעיל, יוחזר כל פיקדון או סכום כסף שנמצא על שמו של הנאשם בתיק זה - לידיו של הנאשם, או לידי מי שהפקידו, לפי העניין.

הודעה לנאשם זכותו לערער על גזר הדין בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

הערה אחרונה - לעניין טיעון המאשימה בהעברת מסר מרתיע בכדי להביא להפחתת האלימות בכבישי ישראל, אלימות גואה ועולה כטיעוני המאשימה. אכן יש להעביר מסר ברור כי אירועי אלימות על רקע שימוש בדרך יענו בחומרה. דומני כי אם ידע כל אזרח כי אם (בדומה לכאן) תוגש נגדו בקשה למעצר עד תום ההליכים, באם יידרש להליך טיפולי ארוך, באם ירצה עונש של מאסר בפועל, באם ישלם סכומי כסף נכבדים, באם יועמד רישיון הנהיגה שלו בסכנה (לא השתמשתי בסנקציה עונשית זו כאן) ובאם יעבר הליך משפטי בלתי מתפשר, ובאם אף קטין עובר כל האמור, לא כל שכן בגיר יעבור זאת ביחסיות הנובעת עצם גילו, הרי שהמסר

יועבר ויוטמע.

הנאשם יתייצב למאסרו עתה אלא אם יפקיד סך של 1500 שקלים, יפקיד דרכונו יוצא נגדו צו עיכוב יציאה מן הארץ ותחתם ערבות עצמית וערבות צד ג' בגובה 2,000 שקלים.

ניתנה והודעה היום ח' שבט תשפ"ג, 30/01/2023 במעמד הנוכחים.

בן ציון קבלר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ניתן עיכוב ביצוע למשך 45 ימים בתנאי שכל התנאים שהכתבתי בגזר הדין יתמלאו.

מאשר כי האימא תחתום על ערבות לקטין.

למען ההבהרה, נותר כי כל נאשם יחתום על עצמו התחייבות עצמית.

לענין הפקדה הכספית של הנאשם ניתנת בזאת ארכה עד ליום א' 5/2/2023 שעה 12:00.

הנאשם יוכל להתייצב לריצוי עונשו ביום האמור (1/2/23) עד השעה 12:00 בבית הכלא "אופק".

ניתנה והודעה היום ח' שבט תשפ"ג, 30/01/2023 במעמד הנוכחים.

בן ציון קבלר, שופט

קלדנית: שרה רובנס

הוקלדעלידישרהרובנס

